

[Arne Bjerregaard]

tidspunkter end andre år, og så er det da klart, at der udledes kvælstof i vores vandløb. I øvrigt er kvælstof jo ikke et giftstof, men et produktionsstof, som selvfølgelig kan være med til at fremme en plantevækst, som kan være uheldig i bestemte områder.

Når man laver biologiske rensningsanlæg og kemiske rensningsanlæg, fjerner man kun minimale dele af de såkaldte giftstoffer. Nå, det var et sidespring.

Hr. Stavad sagde, at ministeren vel var nervøs for udfaldet af forhandlingen. Nu har jeg aldrig set ministeren nervøs, men jeg ved ikke, hvordan ministeren gebærder sig derude, om han med rystende hånd har undertegnet forliget, men jeg er da klar over, at ministeren som vi andre var betænkelig ved, at der ikke kunne opnås et bedre resultat, men vi var jo alle sammen bekendt med, at vi på en eller anden måde måtte reducere produktionen. Jeg er da ikke i tvivl om, at ministeren på bedste måde har søgt at nå frem til det bedste resultat, og mere kan man vel ikke forlange af ministeren.

Så siger hr. Stavad, at vores produktion gik ned i 1979-80. Det er ganske rigtigt, men det var sådan set en fejl. Den landbrugspolitik, som vi har ført med socialdemokratiets hjælp, siden vi i 1972 kom ind i fællesmarkedet, er en fejlslagen landbrugspolitik. Hvis vi virkelig ville have ført en bevidst landbrugspolitik, skulle vi da have udnyttet situationen og sørget for, at vi i 1980 havde haft dobbelt så stor produktion, og så havde vi haft et bedre udgangspunkt. Jeg kan også sige til hr. Stavad, at når hans regering har sagt, at vi skal nedlægge en del af fiskerflåden, har jeg hele tiden sagt, at vi skal opretholde så stor en fiskerflåde som muligt, for så har vi et bedre udgangspunkt, når vi til sin tid skal have kvoterne. Noget tilsvarende skulle vi have gjort på dette område. Vi skulle bevidst have sørget for, at vi havde haft en stor animalsk produktion, når vi kom til det tidspunkt, som vi vidste ville komme. Men vi talte for døve øren, også over for hr. Stavads parti, desangående.

Hr. Gade sagde, at jeg havde udtalt, jeg var enig med husmændene. Ja, hele min principielle indstilling er, at vi skal bevare familiebruget. Lad mig citere, hvad jeg sagde: »Jeg skal ikke lægge skjul på, at kristeligt folkeparti i princippet er enig med husmændene, men jeg må erkende, at den tekniske

udvikling og kapitalomkostninger taler imod familiebruget i fremtiden«. Jeg tror nok, at hr. Gade må erkende, at jeg i alt fald på dette område har udtrykt mig særdeles diplomatisk.

Lad mig sige til hr. Rønholt, som mener, at landbruget skulle have en skattemæssig ligestilling med aktieselskaberne, at jeg ikke er imod ligestilling, men hr. Rønholt må dog indrømme, at i den nuværende situation, hvor der ikke er noget overskud i landbruget, ville det da være – nær sagt – at komme fra asken og i ilden at være aktieselskab, for så vil man blive beskattet endnu hårdere. Hvis man virkelig ville lave en skattemæssig reform for enkeltmandsejede virksomheder eller for virksomheder, som ikke har mulighed for hele tiden at have et vist afkast eller et vist overskud, måtte det da være sådan, at man kun blev beskattet af den del af overskuddet, som man trækker ud af virksomheden. Hvis vi kan lave en sådan beskatning, har man tilgodeset de virksomheder, som har meget svingende indtægter, men gør vi det til et aktieselskab, vil landbruget, som i lange perioder ikke har nogen indkomst, blive ramt hårdere endnu.

(Kort bemærkning).

Stavad (S):

Må jeg sige til hr. Arne Bjerregaards udtalelser om produktionsudviklingen for mælkeprodukter, at det, vi kan konstatere, er, at landbrugsministeren har accepteret, at man tager udgangspunkt i det år, hvor den danske mælkeproduktion har været lavest mulig. Landbrugsministeren er mig bekendt ikke på nogen måde gået stærkt ind i debatten under forhandlingerne – det er i hvert fald ikke nået hjem til Danmark, hvis det er sket – med den argumentation, at Danmark har fulgt den henstilling, der er kommet fra Ministerråd og fra Kommission om, at vi skulle have en begrænsning af mælkeproduktionen. Vi er ikke uenige om, at vi er nødt til at få en begrænsning. Det, vi er uenige om, er det resultat, ministeren er kommet hjem med. Det er simpelt hen for dårligt. Jeg vil sige til hr. Arne Bjerregaard, at hvis en socialdemokratisk landbrugsminister var kommet hjem fra Bruxelles til dansk landbrug med det resultat, som den nuværende venstrelandbrugsminister er kommet hjem med, så havde der